

哈利波特 与理性之道

Contents

Burcuující projev profesora Quirrella z konce druhé knihy a obecně celá Quirrellova perspektiva jsou hledisky, jejichž rozboru a zvažování se Eliezer Yudkowsky ve svém mistrovském kousku [Harry Potter a metody racionality](#) věnuje s inspirativní pečlivostí. Návrh přebalu k čínskému překladu vytvořila Lily Yao Lu.

„Kdyby nebylo Harryho Pottera,“ řekl profesor Quirrell hlasem ostrým a ledovým jako prosinec, „Vy-víte-kdo by vyhrál.“

„Nenechte se mýlit,“ řekl profesor Quirrell. „Pán zla vyhrával. Bystrozorů, kteří se mu odvažovali čelit, bylo méně a méně, odboj, který mu oponoval, byl postupně vyhlazován. Jediný Pán zla a možná padesát Smrtijedů vyhrávali válku proti několikatisícové zemi. To je víc než směšné! Na ohodnocení takové neschopnosti ani neexistuje dost špatná známka!“

Profesor Quirrell se na pódiu předklonil a jeho hlas se naplnil chmurnou intenzitou. Natáhl pravou ruku, pěst rozevřenou, prsty rozprostřené. „Rozdělenost je slabost,“ řekl profesor obrany. Sevřel ruku do pěsti. „Jednota je síla. Přes všechny své další pošetilosti, toto Pán zla chápal, a toto porozumění využil, aby stvořil něco, co z něj udělalo nejstrašlivějšího Pána zla v dějinách. Vaši rodiče čelili jednomu Pánu zla. A padesáti Smrtijedům, kteří byli dokonale sjednoceni, protože věděli, že jakékoli zakolísání v jejich loajalitě bude potrestáno smrtí, že jakýkoli náznak neschopnosti bude potrestán bolestí. Nikdo nemohl uniknout ze spárů Pána zla, jakmile přijal jeho znamení. A Smrtijedi svolili přijmout to příšerné znamení, protože věděli, že jakmile ho přijmou, budou *sjednoceni*, oproti rozdělené zemi. Jeden Pán zla a padesát Smrtijedů by dokázalo porazit celou zemi, díky síle Znamení zla.“

„Vězte toto: vaši rodiče se nic nenaučili!”

Profesorův hlas byl pochmurný a tvrdý. „Vaši rodiče se *mohli* bránit stejně. Neudělali to. Muž jménem Yermi Wibble vyzval národ, aby zavedl brannou povinnost, i když neměl dostatečnou vizi, aby navrhl Znamení Anglie. Yermi Wibble věděl, co se mu stane; doufal, že jeho smrt inspiruje jiné. A tak k němu Pán zla přibral i jeho rodinu. Jejich stažené kůže nevyvolaly nic než strach, a nikdo už se neodvážil znovu promluvit. A vaši rodiče by čelili následkům své opovržením hodné zbabělosti, nebýt toho, že byli zachráněni ročním dítětem.“ Profesorova tvář byla plná pohrdání. „Dramatik by ho označil za *deus ex machina*, protože oni neudělali nic, aby si svou záchranu zasloužili. Ten-jehož-nesmíme-jmenovat si možná nezasloužil vyhrát, ale, a o tom nepochybujte, vaši rodiče si zasloužili prohrát.“

Hlas profesora obrany zněl dál, tvrdý jako ocel. „A vězte i toto: vaši rodiče se nic nenaučili! Národ je stále rozdělený a slabý! Jen pár desetiletí uběhlo mezi Grindelwaldem a Vyvíte-kým! Myslíte si, že vy během svých životů žádnou další hrozbu nespátříte? Zopakujete vy chyby svých rodičů, když jste jejich výsledky dnes viděli tak jasně před sebou? Protože já vím, že až ten temný den přijde, vaši rodiče ano! Mohu vám říct i to, jakou lekci se naučili oni! Naučili se schovávat jako zbabělci, nic nedělat, a čekat, až je Harry Potter zachrání!“

Profesorovy oči teď byly stejně chladné jako jeho hlas. „Zapamatujte si toto a zapamatujte si to dobře. Ten-jehož-nesmíme-jmenovat si přál vládnout této zemi, držet ji ve svém krutém sevření navždy. Ale alespoň si přál vládnout živé zemi, ne hromádce prachu! Existovali šílení temní mágové, kteří si nepřáli nic, než celý svět proměnit v

jedinou obrovskou pohřební hranici! Proběhly války, ve kterých celé národy bojovaly proti národům jiným! Vaši rodiče takřka prohráli proti půl stu, kteří tuto zemi chtěli zajmout živou! Jak rychle by mohli být rozdraceni početnějším nepřítelem, nepřítelem, kterému by stačilo je zničit? Toto předpovídám: až povstane další hrozba, Lucius Malfoy bude tvrdit, že ho musíte následovat nebo zhynout, že vaší jedinou nadějí je věřit v jeho krutost a sílu. A i když tomu Lucius Malfoy sám bude věřit, bude to lež. Protože když Pán zla zahynul, Lucius Malfoy Smrtijedy nesjednotil, v okamžiku byly rozprášeni, utíkali jako zpráskaní psi a zrazovali jeden druhého! Lucius Malfoy není dostatečně silný, aby byl pánem temna, ani čehokoli jiného.“

„Ne,“ řekl profesor Quirrell, „nemyslím si, že to bude Lucius Malfoy, kdo vás zachrání. A jestliže si myslíte, že tímto navrhuji sebe, čas ukáže, že tomu tak není. Nic vám nenavrhuji, mí studenti. Říkám jen, že pokud by celá země našla vůdce tak silného, jako byl Pán zla, ale čestného a čistého, a přijala jeho Znamení, pak by jakéhokoli temného pána rozdrtila jako hmyz, a celý zbytek našeho rozděleného kouzelnického světa by ji nemohl ohrozit. A pokud by se proti nám postavil nějaký ještě silnější nepřítel ve snaze nás vyhladit, pak by mohl přežít jen sjednocený kouzelnický svět.“

„Neříkám, *jaká* hrozba přijde,“ řekl profesor Quirrell. „Ale neprožijete celé své životy v míru, ne, pokud je uplynulá světová historie nějakým vodítkem k budoucnosti. A pokud se v budoucnosti zachováte stejně, jak jste to dnes viděli u našich tří armád, pokud nedokážete odložit stranou svá malicherná hašteření a přijmout znamení jediného vůdce, pak si možná jednou budete přát, aby Pán zla žil a vládl, a budete litovat dne, kdy se Harry Potter narodil.“

Projev profesora Quirrella ke studentům (ukázka ze druhého dílu HPaMR) - Archetypal.cz

Stáhněte si [Harryho Pottera a metody racionality](#). Dozvíte se i o jakých bitvách byla řeč (v prvním ročníku?!), v čem se profesor Quirrell mýlil, a mnohem, mnohem víc. Rozhodně nebudete litovat.